

NORGES HØYESTERETT

Den 23. juli 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Endresen, Normann og Ringnes i

HR-2015-01543-U, (sak nr. 2015/1142), straffesak, anke over dom:

A (advokat Jan Tore Olsborg)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke i sak om trusler, legemsfornærmelse og gjentatte brudd på besøksforbud.
- (2) Senja tingrett avsa 5. september 2014 dom med slik domsslutning:
 - "1. A, født 00.00.1977, frifinnes for tiltalens post III bokstav c) og h).
 2. A, født 00.00.1977, dømmes for overtredelse av
 - straffeloven § 227 første straffalternativ
 - straffeloven § 228 (1)
 - straffeloven § 342 (1) bokstav b) (6 tilfeller)til en straff av fengsel i 20 – tjue – dager, jfr. straffeloven § 62 og § 63 (2). Varetekt kommer til fradrag med 4 – fire – dager.
 3. A, født 00.00.1977, frifinnes for oppreisningskravet.
 4. A, født 00.00.1977, dømmes til å tåle inndragning av 1 stk. Samsung GT-S7710 mobiltelefon til staten, jfr. straffeloven § 35.
 5. A, født 00.00.1977, dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige med kr. 2 000."
- (3) Påtalemyndigheten anket dommen for så vidt gjaldt bevisbedømmelsen og lovanvendelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post III bokstavene c og h samt straffutmålingen. Tiltalte framsatte motanke over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I, II og III

bokstavene a, b, d, e, f og g. Ved Hålogaland lagmannsretts kjennelse og beslutning 19. november 2014 ble påtalemyndighetens anke henvist til ankeforhandling, mens tiltaltes anke ble avvist som mangelfull.

(4) Hålogaland lagmannsrett avsa 2. mars 2015 dom med slik domsslutning:

"1. **A, født 00.00.1977, dømmes for to overtredelser av straffeloven § 342 bokstav c (før lovendring 10. januar 2014). Sammenholdt med de forhold som er endelig avgjort ved tingrettens dom og straffeloven §§ 62 første ledd og 63 annet ledd, settes straffen til fengsel i 90 – nitti – dager, hvorav 45 – førtifem – dager gjøres betinget med en prøvetid på 2 – to – år, jf. straffeloven §§ 52-54.**

Til fradrag i straffen kommer 4 – fire – dager for frihetsberøvelse i anledning saken, jf. straffeloven § 60 første ledd.

2. **A dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse å betale oppreisningserstatning til B med 20 000 – tjuetusen – kroner, med tillegg av forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer.**

3. **Saksomkostningsansvar for tingretten idømmes med 2 000 – totusen – kroner."**

- (5) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder bevisbedømmelsen og lovanvendelsen under skyldspørsmålet vedrørende tiltalens post III bokstavene c og h. Han har også anket over straffutmålingen. Det er i korte trekk anført at fornærmede ikke har forholdt seg lojalt til besøksforbudet ved å oppfordre – og følgelig også samtykke – til krenkelse av dette. Til straffutmålingsanken er anført at straffen er for streng, særlig sett hen til fornærmedes opptreden.
- (6) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle, og påstått anken nektet fremmet. Det er i korte trekk anført at det ikke foreligger feil ved lovanvendelsen under skyldspørsmålet og at den utmålte straff ikke er for streng.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder forhold siktede er frifunnet for i tingretten. Den kan da bare nektes fremmet dersom utvalget enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum, jf. andre ledd fjerde punktum.
- (8) Anken gjelder for det første lagmannsrettens bevisbedømmelse under skyldspørsmålet. Denne ankegrunnen kan utvalget ikke prøve, jf. straffeprosessloven § 306 andre ledd.
- (9) For det andre gjelder anken lovanvendelsen under skyldspørsmålet. Det gjøres gjeldende at fornærmede har oppfordret – og følgelig også samtykket – til krenkelse av besøksforbudet.
- (10) Lagmannsretten har vurdert denne anførselen både hva gjelder tiltalens post III bokstav c og h. Når det gjelder bokstav c, har lagmannsretten korrekt lagt til grunn at siktedes kontakt med fornærmede via tekstmelding innebærer brudd på besøksforbudet. Lagmannsretten har videre lagt til grunn at det ikke foreligger straffrihetsgrunner.
- (11) Om siktedes anførsler om straffrihetsgrunner knyttet til tiltalens post III bokstav h, heter det i lagmannsrettens dom:

"Strafferettslig mener lagmannsretten at det må skilles mellom de tekstmeldinger tiltalte har sendt til fornærmede i denne perioden. De eneste gangene fornærmede først har tatt kontakt med tiltalte er 20. mai, i forbindelse med en foreldresamtale på skolen, og 3. juni, i forbindelse med at tiltalte hadde sagt at han ville kjøpe huset. På grunn av den videre salgsprosessen hadde fornærmede behov for å avklare dette. Tiltaltes konkrete svar på disse meldingene kan vanskelig betraktes som brudd på besøksforbudet, idet han åpenbart hadde grunn til å anta at hun samtykket til kontakten.

Gjentatte ganger var det imidlertid tiltalte som først tok kontakt med fornærmede. Noen ganger gjaldt kontakten i utgangspunktet angivelige forhold knyttet til barna eller huset, mens det raskt gikk over til dels sjikanerende meldinger rettet mot fornærmede og dels meldinger relatert til at han ville at de igjen skulle bli sammen. Det vises til tekstmeldinger fra 18., 19., 21., 22., 27. og 29. mai, samt 3., 4., 6., 7., 8., 9. og 12. juni. Det at fornærmede flere ganger besvarte disse meldingene, blant annet med at tiltalte måtte slutte å kontakte henne, innebærer at han ikke hadde grunn til å tro at hun samtykket til at han tok kontakt med henne. Lagmannsretten kan heller ikke se at hun i disse sammenhengene har opptrådt på en slik måte at tiltalte straffritt kunne fortsette sin kontakt med henne i strid med besøksforbudet. Av utskrift fremgår også at tiltalte flere ganger i tiden 5. – 9. juni har ringt til fornærmede, uten at hun har besvart samtalene."

- (12) Slik lagmannsretten har beskrevet kontakten med tekstmeldinger som til dels er sjikanerende og til dels relatert til et ønske om å gjenoppta forholdet, og hvor fornærmede ved flere anledninger har bedt siktede om å slutte å sende slike meldinger, er utvalget enig med lagmannsretten i at det ikke foreligger straffrihetsgrunner.
- (13) Utvalget viser imidlertid til at den et besøksforbud er ment å beskytte, som hovedregel ikke med straffriende virkning for den forbudet er rettet mot, kan samtykke i at vedkommende tar kontakt. Dette følger av at straffeloven § 342 første ledd bokstav b beskytter både private og offentlige interesser, og at besøksforbud kan nedlegges selv om den det er ment å beskytte motsetter seg det. At lagmannsretten ikke anså tiltaltes svar på fornærmedes tekstmeldinger 20. mai og 3. juni som brudd på besøksforbudet, gir etter omstendighetene likevel ikke uttrykk for uriktig lovtolkning.
- (14) Utvalget finner det på denne bakgrunn klart at anken over lovanvendelsen under skyldspørsmålet ikke kan føre frem.
- (15) Anken gjelder også straffutmålingen. Lagmannsretten har fastsatt straffen for bruddene på besøksforbudet, sammenholdt med de forhold som ble endelig avgjort ved tingrettens dom, til fengsel i 90 dager, hvorav 45 dager er gjort betinget med en prøvetid på to år.
- (16) Utvalget finner det klart at det ikke er noe åpenbart misforhold mellom de straffbare handlingene og den utmålte straffen. Hva gjelder drapstruslene, viser utvalget til Rt. 2008 side 401 avsnitt 11, som også lagmannsretten har vist til. Hva gjelder bruddene på besøksforbudet, viser avgjørelsene i Rt. 2015 side 34 med videre henvisning til Rt. 2003 side 324 at straffen ikke er blitt for streng.
- (17) Anken må etter dette nektes fremmet.
- (18) Beslutningen er enstemmig.

SLUTNING:

Anken nektes fremmet.

Kristin Normann
(sign.)

Clement Endresen
(sign.)

Arne Ringnes
(sign.)

Riktig utskrift: